

N:o 169.

Af Herr Lars Ersson: Om förslag till ändring i 49 § Regeringsformen och 2 § Riksdagsordningen.

Regeringsformens § 49 föreskrifver, bland annat: "Skolande Riksdagen i kraft af denna grundlag sammankomma till lagtima möte hvarje år den 15 Januari eller, om helgdag då inträffar, dagen derefter", samt Riksdagsordningens § 2: "Lagtima Riksdag skall, i kraft af Rikets Regeringsform och utan särskild kallelse, sammanträda hvarje år den 15 Januari eller, om helgdag då inträffar, dagen derefter."

Länge har bland de riksdagsmän, som tillika äro jordbrukare, klagan för sports öfver den för jordbruket mindre lämpliga tid på hvilken riksdagen börjas och, då den är samlad under fyra månader, äfven avslutas, nemligen den 15 Maj. Ty vid sistnämnda tid har vårsådden på de flesta ställen af landet redan försiggått eller åtminstone långt framskridit. Af egen erfarenhet torde hvarje jordbrukare likväl känna, huru viktigt det för honom måste vara att öfvervaka densamma. Detta blir emellertid omöjligt för de flesta, om den nu bestämda tidpunkten för riksdagens avslutande bibehålles och ännu mera, om den, såsom ibland händer, öferskrides.

Jag har därför föreställt mig, att ett förslag, angående riksdagens tidigare sammanträdande, hos de riksdagsmän, som på ett eller annat sätt hafva med jordbruk att göra, skulle röna bifall. Och för min del tror jag, att, om ändamålet skall vinnas, tillbakaskjutandet ej bör tilltagas mindre, än tvänne veckor. Den 2 Januari torde därför vara den lämpligaste dagen.

Innan de jernbanor, som nu i alla riktningar korsar den mellersta och sydliga delen af landet, kommo till stånd, medgifver jag gerna, att den nuvarande tiden för Riksdagens samlande var den lämpligaste, emedan flertalet
då måste

då måste tillbringa många dagar på vägen. Men numera torde de fleste blott hafva en eller högst tvänne dagsresor att färdas. Blott för det ringa antal, som representerar rikets nordligaste provinser, kan i detta hänseende ett undantag anföras. Och väl förutser jag, att mitt förslag från deras sida skall möta motstånd. Men om man betänker, att äfven bland dem de fleste inom kort medelst nyanlagda jernbanor komma i förbindelse med det stora jernvägsnätet, och att derefter blott några få återstå, som sakna dylik förbindelse, äfvensom att det då vore i hög grad orättvist, om det stora flertalet för deras skull skulle blifva lidande i afseende på sitt näringsfång, så vågar jag hysa den^{na} förhoppningen, att Riksdagen det oaktadt skall skänka sitt bifall åt mitt förslag.

På grund af hvad jag sålunda anført vågar jag föreslå:

att Riksdagen såsom hvilande måtte antaga följande lydelse af den ofvan omförmälda delen af § 49 Regeringsformen: "Skolande Riksdagen i kraft af denna grundlag sammankomma till lagtima möte hvarje år den 2 Januari eller" o. s. v.; samt

af § 2 Riksdagsordningen: "Lagtima Riksdag skall — — — — — sammanträda hvarje år den 2 Januari eller" o. s. v.

Stockholm i Februari 1875.

Lars Ersson.